

BESKÆFTIGELSE 8. maj 2023

DEBATINDLÆG

Skrevet af

Sofie Holme Andersen
Cheføkonom

Det er vigtigt at have for øje, hvad man vil opnå med et øget arbejdsudbud

Når man snakker arbejdsudbud, skal man sondre mellem, om man forsøger at løse et midlertidig eller et mere permanent problem. Derfor er det vigtigt, hvad det strukturelle niveau for beskæftigelse og arbejdsstyrke er. Ellers risikerer man at vedtage politik, som man ikke ville have vedtaget med de rigtige oplysninger.

Kontakt

Cheføkonom

Sofie Holme Andersen

📞 61 27 58 24

✉️ sha@ae.dk

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

De seneste måneder har man talt meget om arbejdsudbud og reformer, der kan øge det. I den forbindelse er det vigtigt at skille tingene ad. På den ene side kan man ønske større arbejdsudbud meget akut grundet mangel på arbejdskraft her og nu. På den anden side kan man ønske større arbejdsudbud på længere sigt.

Det er altid sværere at finde arbejdskraft i en højkonjunktur. Når man fraregner corona, har vi haft højkonjunktur i mange år. Både beskæftigelsen og arbejdsstyrken ligger derfor over "normalen". Det betyder, at arbejdsgiverne skal lede længere for at finde nye medarbejdere, men det betyder ikke, at arbejdskraften ikke kan findes.

Det giver personer, der traditionelt har haft svært ved at komme ind på arbejdsmarkedet, en chance. Det ses hos ikke-vestlige indvandrere, hvor [rekordmange er kommet i job](#) over de seneste år. Men de reformer, der ønskes, kan ikke løse det kortsigtede problem.

Når udfordringen er mere permanent, snakker vi om den strukturelle beskæftigelse. Den strukturelle beskæftigelse er beregnet på baggrund af den faktiske beskæftigelse, hvor man forsøger at rense for konjunktureffekter. Argumenterne for at øge den strukturelle beskæftigelse kan være, at man ønsker flere personer til at løfte opgaverne i fremtiden. Det kan også være et ønske om at forbedre de offentlige finanser. Når flere danskere går på arbejde og betaler skat, kommer der flere penge i statskassen.

Den strukturelle beskæftigelse er dermed meget central, men det er en beregnet størrelse uden et facit. Et forkert skøn kan føre til uhensigtsmæssig politik. For eksempel kan man have et ønske om at finde ekstra finansiering, som man faktisk allerede havde til rådighed, fordi skønnet var for lavt. Det kan resultere i dårligere offentlig service, færre indkomsterstøttende ydelser eller højere skatter.

Derfor er det vigtigt, hvad den strukturelle beskæftigelse skønnes til. [Økonomiministeriet](#) udgav i slutningen af marts den seneste vurdering af den strukturelle beskæftigelse, som de opjusterede med 15.000 personer i forhold til [Finansministeriets](#) vurdering.

Der er dog stadig tegn på, at den strukturelle beskæftigelse er højere, end de vurderer. Trods opjusteringen er der nemlig stadig [100.000 personers forskel](#) mellem Økonomiministeriets vurdering af den strukturelle beskæftigelse og den faktiske beskæftigelse. Det kan have indflydelse på den politik, der bliver ført, men det kan også risikere at blive en selvopfyldende profeti.

Der er kommet mange nye personer ind på arbejdsmarkedet, og de skal bibeholde tilknytningen selv i krisetid. Det sker ikke nødvendigvis af sig selv, og det vil være ærgerligt, hvis man taber nogle på gulvet,

fordi man tænker, at de alligevel ville forlade arbejdsmarkedet i dårlige tider. Særligt når vi ved, at personer, der får foden indenfor under en højkonjunktur, [øger deres beskæftigelse varigt](#).